

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobkyně: **SITEL, spol. s.r.o.**, IČO: 44797320
sídlem Baarova 957/15, 140 00 Praha 4
zastoupená advokátkou JUDr. Pavlínou Fojtíkovou, Ph. D.
sídlem Pobočná 1395/1, 141 00 Praha 4

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy**
sídlem Sokolovská 855/225, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 10. 2021, č.j. 42000/023985/21/010/NT

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 26. 10. 2021, č. j. X se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 3 146 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobkyně.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 26. 10. 2021, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítla odvolání žalobkyně a potvrdila rozhodnutí Pražské správy sociálního zabezpečení (dále jen „správní orgán I. stupně“ nebo „PSSZ“) ze dne 30. 9. 2021, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně v souladu s ust. § 124 odst. 1 a odst. 5 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 187/2006 Sb.“) rozhodl tak, že žalobkyně je povinna uhradit přeplatek na dávce nemocenského pojištění č. X, pana M. Z., nar. X, za období od 30. 9. 2020 do 1. 3. 2021 ve výši 83 668 Kč.

II. Obsah žaloby

3. Žalobkyně ohledně skutkového stavu poukazovala na to, že dne 28. 8. 2020 odeslala správnímu orgánu I. stupně oznámení o ukončení pracovního poměru pana M. Z. zásilkou doporučeně prostřednictvím České pošty (podací číslo X). K tomu navrhla k důkazu nepodepsané oznámení o ukončení pracovního poměru pana M. Z., poštovní podací arch ze dne 28. 8. 2020, svědeckou výpověď zaměstnance žalobkyně pana Z. K., potvrzení České pošty, že zásilka s podacím číslem X byla doručena PSSZ. Dále poukazovala na to, že dne 14. 10. 2020 doručila správnímu orgánu I. stupně prostřednictvím datové schránky přílohu k žádosti o dávku – nemocenské pana Z., přičemž v části B této přílohy žalobkyně uvedla, že pracovní poměr pana Z. trval do 21. 8. 2020 a současně uvedla započitatelný příjem jen za kalendářní měsíce červenec a srpen 2020; tato příloha byla zasílána k provedení výpočtu předmětné nemocenské, která byla neprávem vyplacena panu Z. a z jejíhož vyplacení správní orgán viní žalobkyni. K tomuto navrhla jako důkaz přílohu k žádosti o dávku pana Z., doručenkou příslušné datové zprávy ze dne 14. 10. 2020. Žalobkyně byla následně dne 26. 5. 2021 výzvou žalované a dne 27. 5. 2021 výzvou PSSZ vyzvána, aby doložila oznámení o skončení zaměstnání pana Z. s tím, že takové oznámení PSSZ neeviduje, žalobkyně uvedené oznámení následně zaslala prostřednictvím datové schránky, avšak bylo již označeno aktuálním datem vyhotovení, tj. ke dni 27. 5. 2021. K tomuto navrhla k důkazu e-mail ze dne 26. 5. 2021, oznámení o skončení pracovního poměru pana Z. ze dne 27. 5. 2021 a svědeckou výpověď zaměstnance žalobkyně pana Z. K.
4. V návaznosti na shora uvedené nesouhlasila se závěrem správních orgánů o tom, že žalobkyně zavinila vyplacení dávky nemocenského pojištění za období od 30. 9. 2020 do 1. 3. 2021 panu Z. tím, že oznámení o ukončení pracovní poměru zaslala až dne 27. 5. 2021. Předně pokazovala na to, že žalobkyně doručila PSSZ oznámení o ukončení pracovního poměru pana Z. již zásilkou odeslanou dne 28. 8. 2020, vyplývá to i z napadeného rozhodnutí, dle kterého „PSSZ provedla kontrolu dostupných aplikací a uvedla, že do dnešního dne neeviduje od zaměstnavatele SITEL, spol. s r. o. žádné podání, které mělo být zasláno dne 28. 8. 2020“, z toho je dle žalobkyně očividné, že k nesprávnému zpracování zásilky došlo v rámci PSSZ, jinak by musela takovou zásilku dohledat. Upozornila, že dle § 94 odst. 1 zákona č. 187/2006 Sb. ve znění účinném do 31. 8. 2020 nebylo nutné zasílat oznámení elektronicky. Je tedy zřejmé, že vyplacení dávky

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

nezavinila žalobkyně, ale PSSZ, když řádně nezpracovala a nezaevidovala do svých systémů žalobkyni doručené oznámení o ukončení pracovního poměru pana Z. odeslané zásilkou dne 28. 8. 2020. Vzhledem k tomu, že žalobkyně předmětný přeplatek nezavinila, nemohla ji ani vzniknout povinnost takový přeplatek uhradit.

5. Žalobkyně dále uvedla, že nejpozději ke dni 14. 10. 2020 měla PSSZ informaci od žalobkyně, že pracovní poměr pana Z. skončil již ke dni 21. 8. 2020, tuto informaci PSSZ obdržela v době, kdy ještě nebyla vyplacena žádná nemocenská (nemocenská ani nemohla být bez předmětného sdělení započitatelných příjmů vypočtena). Přestože PSSZ měla tuto informaci prokazatelně ve spise, neučinila žádné opatření k ověření této nesrovnalosti nebo k zastavení plateb nemocenské. I z toho je zřejmé, že vyplacení nemocenské panu Z. zavinila PSSZ, nikoli žalobkyně. Nemohla být tudíž splněna podmínka dle ust. § 124 zákona č. 187/2006 Sb., neboť absentuje zavinění žalobkyně, napadené rozhodnutí je nezákonné.
6. Navrhla, aby soud napadené i prvostupňové rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalované k dalšímu řízení a uložil žalované povinnost nahradit žalobkyni náklady řízení.
7. K výzvě soudu žalobkyně dne 21. 3. 2023 sdělila, že k tvrzení o doručení zásilky ze dne 28. 8. 2020 obsahující oznámení o ukončení pracovního poměru má k dispozici jen potvrzení České pošty o převzetí zásilek u odesílatele ze dne 28. 8. 2020 ohledně počtu zásilek převzatých tohoto dne Českou poštou a poštovní podací arch ze stejného dne, potvrzení o doručení se nepodařilo dohledat, navrhla, aby soud vyžádal informaci o doručení předmětné zásilky od České pošty, s.p., neboť žalobkyni se nepodařilo takovou informaci od České pošty získat.

III. Vyjádření žalované

8. Žalovaná odmítla námitku žalobkyně, že nebyl dostatečným způsobem zjištěn skutkový stav, dle žalované je ze spisové dokumentace zřejmé, že žalobkyně je dle ust. § 124 odst. 1 a odst. 5 zákona č. 187/2006 Sb., povinna uhradit přeplatek na dávce nemocenského pojištění pana Z. Žalovaná i správní orgán I. stupně postupovali při svém rozhodování v souladu se zákonem č. 187/2006 Sb., pan Z. uplatnil u PSSZ nárok na nemocenské při dočasné pracovní neschopnosti ode dne 16. 9. 2020 do 9. 6. 2021, nemocenské bylo vyplaceno za období od 30. 9. 2020 do 1. 3. 2021, správnímu orgánu I. stupně bylo dne 27. 5. 2021 doručeno oznámení o nástupu do zaměstnání (skončení), v němž bylo uvedeno ukončení zaměstnání pana Z. ke dni 21. 8. 2020. Vzhledem k tomu, že v době výplaty dávky nemocenského pojištění zaměstnání pana Z. u žalobkyně trvalo a žalobkyně až dne 27. 5. 2021 odhlásila zaměstnance ke dni 21. 8. 2020 z účasti na nemocenském pojištění, došlo ke vzniku dočasné pracovní neschopnosti až po ukončení pracovního poměru a po uplynutí ochranné lhůty, čímž došlo k přeplatku na dávce nemocenského pojištění za období od 30. 9. 2020 do 1. 3. 2021 ve výši 83 668 Kč. Proto dne 10. 9. 2021 zahájil správní orgán I. stupně ve smyslu ust. § 46 správního řádu a ust. § 145 odst. 5 zákona č. 187/2006 Sb., správní řízení ve věci přeplatku na dávce nemocenského pojištění dle ust. § 124 odst. 1 zákona č. 187/2006 Sb., v oznámení žalobkyni poučil dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu o právu navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy, k čemuž jí poskytl přiměřenou lhůtu. V návaznosti na vyjádření žalobkyně ze dne 29. 9. 2021 provedl správní orgán I. stupně kontrolu dostupných aplikací a uvedl,

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

že do dnešního dne neeviduje od žalobkyně žádné podání, které mělo být zasláno dne 28. 8. 2020, žalobkyně odeslání tohoto dokladu neprokázala, zaslala pouze podací arch České pošty, který slouží pouze pro interní potřeby podavatele. Oznámení o ukončení pracovního poměru pana Z. s datem ukončení pracovního poměru ke dni 21. 8. 2020 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno až dne 27. 5. 2021, tím došlo k přeplatku při dočasné pracovní neschopnosti a žalobkyně je povinna ve smyslu citované právní úpravy vzniklý přeplatek vrátit. Upozornila na povinnosti zaměstnavatele dle § 94 odst. 1 zákona č. 187/2006 Sb. Navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Obsah správního spisu

9. Oznámením ze dne 9. 9. 2021, č. j. 42013/1605206/21/013/101/Sve, správní orgán I. stupně s žalobkyní zahájil správní řízení ve věci přeplatku na dávce nemocenského pojištění dle ust. § 124 odst. 1 zákona č. 187/2006 Sb. (dále jen „oznámení o zahájení správního řízení“), neboť z předložených dokladů zjistil, že panu M. Z., nar. X (dále jen „zaměstnanec“), byly při dočasné pracovní neschopnosti č. X v trvání od 16. 9. 2020 do 9. 6. 2021 vyplaceny dávky nemocenského pojištění za období od 30. 9. 2020 do 1. 3. 2021, dne 27. 5. 2021 správní orgán I. stupně obdržel oznámení o nástupu do zaměstnání (skončení), v němž bylo uvedeno ukončení zaměstnání zaměstnance ke dni 21. 8. 2020, v době výplaty dávky nemocenského pojištění tedy zaměstnání zaměstnance u žalobkyně trvalo, žalobkyně až dne 27. 5. 2021 odhlásila zaměstnance ke dni 21. 8. 2020 z účasti na nemocenském pojištění, došlo ke vzniku dočasné pracovní neschopnosti až po ukončení pracovního poměru a po uplynutí ochranné lhůty, čímž došlo k přeplatku na dávce nemocenského pojištění za období od 30. 9. 2020 do 1. 3. 2021 ve výši 83 668 Kč. Dále jsou citována ustanovení § 94 odst. 1 a § 124 odst. 1 zákona č. 187/2006 Sb., a ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Oznámení o zahájení správního řízení bylo žalobkyni doručeno dne 10. 9. 2021.
10. Součástí spisu je též oznámení o nástupu do zaměstnání (skončení) s datem vyplnění formuláře žalobkyní dne 27. 5. 2021, příloha k žádosti o dávku nemocenské č. X doručená správnímu orgánu I. stupně dne 14. 10. 2020, interní doklad pro přeplatek na dávce nemocenského pojištění s pořadovým číslem 056/2021, rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, I. díl – hlášení OSSZ o vzniku dočasné pracovní neschopnosti č. X, které bylo doručeno ČSSZ dne 16. 9. 2020, rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, III. díl – hlášení OSSZ o ukončení dočasné pracovní neschopnosti, které bylo ČSSZ doručeno dne 9. 6. 2021, dvě tabulky s výpočtem výše dávek nemocenského pojištění za rok 2020 a 2021 a seznam dávek za období od 30. 9. 2020 do 1. 3. 2021.
11. Prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno dne 30. 9. 2021, v odůvodnění správní orgán I. stupně poukázal na to, že žalobkyně se do vydání rozhodnutí k věci nevyjádřila. Vzhledem k tomu, že žalobkyně doručila dne 27. 5. 2021 správnímu orgánu oznámení o nástupu do zaměstnání (skončení), ve kterém je uvedeno ukončení zaměstnání zaměstnance ke dni 21. 8. 2020, a to až poté, co byly vyplaceny dávky nemocenského pojištění za období od 30. 9. 2020 do 1. 3. 2021, zavinila tak ve smyslu ust. § 124 odst. 1 zákona č. 187/2006 Sb., vznik přeplatku, neboť se tímto změnily skutečnosti rozhodné pro posouzení vzniku nároku na dávku a její výplatu, a dávka za období od 30. 9. 2020 do 1. 3. 2021 byla vyplacena neprávem.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

12. Ve vyjádření ze dne 29. 9. 2021 žalobkyně uvedla, že z důvodu čerpání dovolené a pobytu v zahraničí nebylo z její strany možné dříve reagovat na zaslanoú výzvu, sdělila, že oznámení o ukončení pracovního poměru zaměstnance bylo zasláno dne 28. 8. 2020 doporučeně Českou poštou, dne 27. 5. 2021 byla žalobkyně požádána o zaslání opravy přílohy k žádosti o dávku v souvislosti s rodičovským příspěvkem zaměstnance žalobkyně, v zaslanoú opravené příloze k žádosti o dávku je uvedený konec pracovního poměru 21. 8. 2020 a v této souvislosti bylo referentkou PSSZ vyžádáno oznámení o ukončení zaměstnání s tím, že jej správní orgán nemá v evidenci, a proto žalobkyně ještě též den odeslala datovou zprávou oznámení, které se vygenerovalo s aktuálním datem vyhotovení, tj. 27. 5. 2021. V příloze zaslala poštovní podací arch ze dne 28. 8. 2020, oznámení o nástupu do zaměstnání (skončení zaměstnání) s datem vyplnění formuláře dne 25. 8. 2020, e-mail od pracovnice žalované ze dne 26. 5. 2021 a přílohu k žádosti o dávku.
13. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně dne 30. 9. 2021 odvolání, v němž uvedla, že oznámení o ukončení pracovního poměru zaměstnance bylo zasláno dne 28. 8. 2020 doporučeně Českou poštou, dne 14. 10. 2020 byla na vyžádání PSSZ zaslána příloha k žádosti o dávku, v níž je jasné uvedeno trvání pracovního poměru do 21. 8. 2020, referent správního orgánu měl případný nesoulad s databází pojištěnců ověřit, a ne dávky vyplatit. Dokud správní orgán dne 27. 5. 2021 nepožadoval oznámení o skončení zaměstnání, považovala žalobkyně zaměstnance za odhlášeného k datu 21. 8. 2020. Dle žalobkyně nebylo pochybení na její straně, s prvostupňovým rozhodnutím nesouhlasila. Přiložila oznámení o nástupu do zaměstnání (skončení zaměstnání) s datem vyplnění formuláře dne 25. 8. 2020, poštovní podací arch ze dne 28. 8. 2020, přílohu k žádosti o dávku, doručenkú datové zprávy ze dne 14. 10. 2020, e-mail od pracovnice žalované ze dne 26. 5. 2021.
14. V napadeném rozhodnutí ze dne 26. 10. 2021 žalovaná dospěla k závěru, že námitky žalobkyně jsou nedůvodné, správní orgán I. stupně postupoval při svém rozhodování v souladu se zákonem č. 187/2006 Sb., provedl kontrolu dostupných aplikací a uvedl, že do dnešního dne neeviduje od žalobkyně žádné podání, které mělo být zasláno dne 28. 8. 2020, žalobkyně neprokázala odeslání tohoto dokladu správnímu orgánu, zaslala pouze podací arch České pošty, který slouží pouze pro interní potřeby podavatele. Žalovaná shledala, že oznámení o ukončení pracovního poměru zaměstnance s datem ukončení pracovního poměru ke dni 21. 8. 2020 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 27. 5. 2021, čímž došlo k přeplatku při dočasné pracovní neschopnosti, kdy byly dávky nemocenského pojištění vyplaceny za období od 30. 9. 2020 do 1. 3. 2021 ve výši 83 668 Kč, žalobkyně je povinna vzniklý přeplatek vrátit dle ust. § 124 odst. 1 a odst. 5 zákona č. 187/2006 Sb.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

15. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; dále jen „s.ř.s.“). Při přezkoumávání vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
16. Soud ve věci rozhodl bez jednání, neboť postupoval dle ust. § 76 odst. 1 písm. a) a b) s.ř.s.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

17. Dle ust. § 3 písm. a) zákona č. 187/2006 Sb. *v tomto zákoně se rozumí pojištěncem fyzická osoba, která je účastna pojištění; za pojištěnce se považuje též fyzická osoba po zániku pojištění, pokud jí plyne ochranná lhůta (§ 15), uplatňuje nárok na dávku pojištění (dále jen „dávka“) nebo dávku pobírá.*
18. Dle ust. § 10 odst. 1 zákona č. 187/2006 Sb. *pojištění vzniká zaměstnanci dnem, ve kterém začal vykonávat práci pro zaměstnavatele, a zaniká dnem skončení doby zaměstnání, pokud se nestanoví jinak v odstavcích 2 a 3.*
19. Dle ust. § 94 odst. 1 věty první zákona č. 187/2006 Sb., *ve znění účinném do 31. 8. 2020, zaměstnavatel je povinen oznámit okresní správě sociálního zabezpečení na předepsaném tiskopisu den nástupu zaměstnance do zaměstnání, které mu založilo účast na pojištění, a to do 8 kalendářních dnů ode dne nástupu do zaměstnání, a den skončení doby zaměstnání se zaměstnancem, a to do 8 kalendářních dnů ode dne skončení doby zaměstnání.*
20. Dle ust. § 124 odst. 1 věty druhé zákona č. 187/2006 Sb. *jestliže jiná fyzická osoba nebo právnická osoba zavinila, že dávka byla vyplacena neprávem nebo ve vyšší částce, než náležela, je povinna uhradit plátcí dávky přeplatek na dávce.*
21. Dle ust. § 124 odst. 5 zákona č. 187/2006 Sb. *povinnost k úhradě přelátku na dávce vzniká na základě rozhodnutí příslušného orgánu nemocenského pojištění o povinnosti vrátit tento přeplatek.*
22. V projednávaném případě je mezi účastníky řízení sporné, zda žalobkyně zavinila, že zaměstnanci byla neprávem vyplacena dávka nemocenského pojištění ve výši 83 668 Kč za období od 30. 9. 2020 do 1. 3. 2021. Správní orgány vznik odpovědnosti na straně žalobkyně odůvodnily zejména tím, že svou zákonnou povinnost ohlásit ukončení pracovního poměru svého zaměstnance ke dni 21. 8. 2020 splnila až dne 27. 5. 2021, tedy poté, co byla dávka nemocenského pojištění zaměstnanci žalobkyně neprávem vyplacena.
23. Krajský soud v Praze v rozsudku ze dne 18. 10. 2019, č. j. 57 Ad 9/2018 – 52, k výkladu oznamovací povinnosti zaměstnavatele uvedl, že jsou *„zaměstnavatelé povinni u příslušných osob vykonávajících pro ně mzdovou agendu (např. interní či externí mzdová účetní) zajistit, aby znaly rozhodné právní předpisy, a to i pravidla upravující vznik nemocenského pojištění. Pokud i přesto zaměstnavatel poskytne příslušné OSSZ nesprávné údaje, ohlásí jí neexistující skutečnosti nebo naopak opomene nahlásit údaje, které na základě jemu známých skutkových okolností musel považovat za významné pro výpočet a výplatu dávek nemocenského pojištění, jedná při nejmenším nedbale. Je-li v příčinné souvislosti s tímto jednáním neoprávněně vyplacena dávka nemocenského pojištění, pak zaměstnavateli skutečně může být uloženo uhradit takto vzniklý přeplatek na dávce.“* Z uvedeného vyplývá, že pokud zaměstnavatel nesplní svou povinnost nahlásit u okresní správy sociálního zabezpečení údaje, které jsou významné pro výpočet a výplatu dávek nemocenského pojištění, a je-li v příčinné souvislosti s tímto opomenutím neoprávněně vyplacena dávka nemocenského pojištění, jsou splněny podmínky pro vznik odpovědnosti zaměstnavatele za takto vzniklý přeplatek na dávce a může mu být uložena povinnost tento přeplatek uhradit. Dle § 10 odst. 1 zákona č. 187/2006 Sb. *pojištění zaměstnance zaniká dnem skončení doby zaměstnání, jde tak o skutečnost významnou pro posouzení nároku, jeho výše a výplatu dávky nemocenského pojištění.* Nepochybně tak je

povinností zaměstnavatele (tj. žalobkyně) nahlásit okresní správě sociálního zabezpečení ukončení pracovního poměru svého zaměstnance, jinak se vystavuje riziku vzniku odpovědnosti za přeplatek na dávce nemocenského pojištění.

24. Žalobkyně tvrdila (a to ve správním řízení a dále v žalobě), že dne 28. 8. 2020 odeslala správnímu orgánu I. stupně doporučeně oznámení o ukončení pracovního poměru zaměstnance ke dni 21. 8. 2020, a tedy splnila svou povinnost dle § 94 odst. 1 zákona č. 187/2006 Sb. Uvedené tvrzení ve správním řízení prokazovala kopií daného oznámení o nástupu do zaměstnání (skočení zaměstnání), kde je jako datum vyplnění formuláře uvedeno 25. 8. 2020, a poštovním podacím archem ze dne 28. 8. 2020, dle kterého měla být tohoto dne odeslána správnímu orgánu I. stupně zásilka č. X. Tyto dokumenty jsou součástí správního spisu a soud je tak k důkazu neprováděl, neboť obsah správního spisu není třeba v řízení před soudem dokazovat. V soudním řízení žalobkyně navrhovala doplnit dokazování k této otázce, a to výsledkem zaměstnance žalobce, potvrzením o převzetí zásilek u odesílatele Českou poštou ze dne 28. 8. 2020. Dále navrhovala, aby si soud u České pošty, s.p. vyžádal informaci o doručení předmětné zásilky č. X; tomuto návrhu soud nevyhověl, neboť je povinností žalobkyně připojit k žalobě listiny, jichž se dovolává (§ 37 odst. 3 ve spojení s § 71 odst. 1 písm. e) s.ř.s.), soud není povinen takové listiny opatřovat z moci úřední, žalobkyně navíc ani neuvedla žádný důvod, pro který by takovou listinu nemohla opatřit sama z vlastní iniciativy, ani neprokázala, že by jí Česká pošta, s.p. odmítla takovou informaci vydat.
25. Dále soud poukazuje na judikaturu, dle které se za doklad prokazující podání zásilky k poštovní přepravě zásadně považuje podací lístek. Ústavní soud v nálezu ze dne 26. 7. 2018 sp. zn. IV. ÚS 1001/18 uvedl: „Z již uvedeného plyne, že Ústavní soud zastává názor již dříve vyslovený ve shora uvedených rozhodnutích, že za průkazný doklad o podání poštovní zásilky považuje údaj na podací stvrzence (podacím lístku) – srov. čl. 54 Poštovních podmínek České pošty, s. p., jež je projevem vůle poštovního dopravce směřujícím k potvrzení, že bylo uskutečněno předání doručované zásilky.“ K tomu srov. též nálezy Ústavního soudu ze dne 8. 12. 1997, sp. zn. IV. ÚS 325/96, či ze dne 20. 2. 2008, sp. zn. I. ÚS 4/06, dle kterých průkazným důkazem o předání zásilky k poštovní přepravě je pouze podací lístek, jímž pošta stvrdila její převzetí, či např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 22. 5. 2014 č.j. 3 As 96/2013-24.
26. V daném případě žalobkyně podacím lístkem nedisponuje. Poštovní podací arch slouží pouze pro interní potřeby podavatele a není způsobilý prokázat, že pošta skutečně zásilku k poštovní přepravě přijala, stejně tak takovou skutečnost nelze při absenci podacího lístku prokázat výpovědí zaměstnance žalobkyně či potvrzením České pošty o převzetí určitého počtu zásilek u odesílatele bez jejich konkrétní specifikace, soud proto tyto důkazy v řízení neprováděl.
27. Soud též odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2019 č.j. 6 As 126/2019-21, kde NSS uvedl: „Podání je ve smyslu § 37 odst. 5 správního řádu platně učiněno, jen pokud správnímu orgánu skutečně dojde; z § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu, který pouze upravuje počítání lhůt, nikterak nevyplývá, že by se podání mělo v rozporu s textem § 37 odst. 5 správního řádu považovat za učiněné i v případě, že držitel poštovní licence adresátovi zásilku nedoručí, a podání se tak do dispozice správního orgánu vůbec nedostane.“ NSS zde dovodil, že den předání zásilky držiteli poštovní licence se sice

považuje za rozhodující z hlediska počítání lhůt, nikoliv ovšem pro určení toho, zda podání bylo učiněno a zda vyvolá potřebné právní následky, dle § 37 odst. 5 správního řádu totiž podání bude platně učiněno teprve tehdy, až správnímu orgánu skutečně dojde, z jazykového znění § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu nikterak nevyplývá, že by se podání mělo v rozporu s textem § 37 odst. 5 správního řádu považovat za učiněné i v případě, že držitel poštovní licence adresátovi zásilku nedoručí, a podání se tak do dispozice správního orgánu vůbec nedostane, žádnou takovou fikci správní řád nezavádí, podání proto nelze považovat za doručené věcně a místně příslušnému správnímu orgánu již samotným podáním poštovní zásilky u držitele poštovní licence. Dále zde uvedl, že: *„Očekávání podatele, že provozovatel poštovních služeb na základě uzavřené smlouvy o poštovní přepravě zásilku doručí, je sice oprávněné, o naprostou jistotu se však nikdy jednat nemůže, neboť ke ztrátě zásilek čas od času dochází. Jestliže se „obětí“ takového nedopatření stane zákazník, jenž prokazatelně využil poštovních služeb k odeslání zásilky správnímu orgánu, musí sám aktivně usilovat o nápravu vzniklé situace odpovídajícími prostředky (reklamační postup vůči držiteli poštovní licence, popřípadě žádost o prominutí zmeškání úkonu adresovaná správnímu orgánu spolu se zmeškaným úkonem). Správní orgán totiž nemůže dost dobře vést řízení na základě žádosti, jež mu vůbec nebyla předána, stejně jako nemůže rozhodnout o důvodnosti odvolání, jehož obsah nezná apod.“*

28. V daném případě se oznámení o ukončení pracovního poměru zaměstnance ke dni 21. 8. 2020 ve správním spise nenachází, žalobkyně nijak neprokázala, že by toto oznámení bylo správnímu orgánu doručeno, neprokázala ani, že by toto podání bylo podáno k poštovní přepravě držiteli poštovní licence. Z uvedeného tedy nelze mít za prokázané, že by žalobkyně skutečně správnímu orgánu I. stupně podala oznámení o ukončení pracovního poměru zaměstnance datované dne 25. 8. 2020 s datem odeslání dne 28. 8. 2020, z obsahu správního spisu prokazatelně vyplývá, že takové oznámení ze strany žalobkyně bylo učiněno až dne 27. 5. 2021. Žalovaná tak nepochybně, pokud vycházela z toho, že žalobkyně svou povinnost dle § 94 odst. 1 zákona č. 187/2006 Sb. řádně nesplnila, resp. splnila ji až opožděně po uplynutí zákonem stanovené 8-denní lhůty. V tomto smyslu je žalobní námitka nedůvodná.
29. Žalovaná však opomenula, při hodnocení podmínek vzniku odpovědnosti žalobkyně za vzniklý přeplatek, tj. otázek příčinné souvislosti a zavinění, vzít v úvahu následující podstatné skutečnosti, byť je žalobkyně ve správním řízení namítala. V příloze k žádosti o dávku, kterou žalobkyně správnímu orgánu poskytla dne 14. 10. 2020 a která byla podkladem pro výpočet správního orgánu ohledně výše nemocenského poskytnutého zaměstnanci, je uvedeno v části B, že jde o zaměstnance M. Z., který byl u žalobkyně zaměstnán od 13. 7. 2020 do 21. 8. 2020, v části C je jako rozhodné uvedeno období od 13. 7. 2020 do 21. 8. 2020, dále jsou uvedeny pouze příjmy za měsíce červenec a srpen roku 2020.
30. Správní orgán I. stupně tedy měl nejpozději ke dni 14. 10. 2020 od žalobkyně k dispozici informace o tom, že pracovní poměr zaměstnance žalobkyně skončil již ke dni 21. 8. 2020, tato informace byla v příloze k žádosti o dávku uvedena opakovaně, příloha samotná byla co do těchto informací konzistentní a srozumitelná. Ve spise se však rovněž nacházelo rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti I. díl ze dne 16. 9. 2020, dle kterého byl zaměstnanec stále zaměstnán u žalobkyně. Uvedené listiny soud neprováděl k důkazu, neboť obsah správního spisu není třeba v soudním řízení dokazovat. Správní

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

orgán I. stupně na nesrovnalosti týkající se trvání pracovního poměru nijak nereagoval, nepokusil se je vyjasnit, přistoupil k vyplacení dávky nemocenského zaměstnanci za období od 30. 9. 2020 do 1. 3. 2021. Rozhodoval přitom ve zkráceném řízení dle § 153 odst. 1 písm. a) zákona č. 187/2006 Sb.

31. Dle ust. § 153 odst. 1 písm. a) zákona č. 187/2006 Sb. *ve zkráceném řízení rozhoduje okresní správa sociálního zabezpečení o nároku na výplatu dávky v případech, kdy je nesporné splnění podmínek nároku na dávku a její výplatu a výše dávky. Dle odst. 2 písm. a) bylo-li rozhodnuto ve zkráceném řízení, provede se toto rozhodnutí, byla-li dávka přiznána, formou její výplaty. Dle odst. 7 věty první nebude-li okresní správa sociálního zabezpečení rozhodovat ve zkráceném řízení, oznámí písemně účastníkům řízení zahájení řízení, na které se vztahuje správní řád.*
32. Krajský soud v Praze v rozsudku, č. j. 57 Ad 9/2018 – 52, k obdobné problematice uvedl, že „[p]okud zaměstnavatelem předložené doklady obsahují všechny nezbytné náležitosti, jsou prosty vnitřních rozporů a z obsažených údajů vyplývá nárok zaměstnance na dávku, OSSZ namísto vydání odůvodněného rozhodnutí přímo přistoupí k proplacení dávky. Plnohodnotné správní řízení zahajuje a správním řádem se řídí OSSZ jen tehdy, pokud na základě předložených podkladů má o nároku na dávku pochybnosti. Pokud tedy zaměstnavatel v předložených podkladech na sporné otázky poukáže, OSSZ je povinna je vyhodnotit. Pokud na ně nezareaguje odpovídajícím způsobem a vyplatí neoprávněně dávku, zaměstnavatel se opět zproští odpovědnosti za přeplatek v důsledku přetržení příčinné souvislosti mezi tímto důsledkem a jeho jednáním. Za daných okolností se tedy soud v první řadě zabýval tím, zda žalobce OSSZ předložil v době rozhodování o dávce nemocenského podklady, z nichž plynulo, že zaměstnankyně nemá nárok na nemocenské dávky, nebo které samy o sobě vzbuzovaly pochybnosti o existenci takového nároku. (...) Ve zkráceném řízení OSSZ neprovádí dokazování a prověřuje pouze obsah listin předložených zaměstnavatelem. Nevykazují-li podklady rozpory a jsou dostačující, dávku vyplatí. V takovém případě odpovědnost za správnost údajů v předložených listinách skutečně spočívá na zaměstnavateli, byť formálně vzato rozhodnutí o přiznání dávky vydává OSSZ.“ (podtržení doplněno – pozn. soudu) Z uvedeného vyplývá, že pouze v případě, kdy podklady zaslané zaměstnavatelem okresní správě sociálního zabezpečení neobsahují rozpory a vyplývali z nich nárok zaměstnance na dávku, může okresní správa sociálního zabezpečení namísto vydání odůvodněného rozhodnutí přistoupit přímo k vyplacení dávky a neprovádí dokazování. Odpovědnost za správnost údajů v předložených listinách spočívá na zaměstnavateli. Pokud však podklady vyvolávají pochybnosti o nároku zaměstnance na dávku nemocenského, je okresní správa sociálního zabezpečení povinna tyto pochybnosti vyhodnotit a případně zahájit správní řízení podle správního řádu, kde bude povinna též náležitě zjistit skutkový stav.
33. V posuzovaném případě však žalovaná takto nepostupovala, nepokusila se vyjasnit výše uvedené rozpory ohledně trvání pracovního poměru zaměstnance, nezahajovala správní řízení dle ust. § 153 odst. 7 věty první zákona č. 187/2006 Sb., přistoupila přímo k vyplacení dávky. Soud k tomu pro úplnost uvádí, že dle ust. § 97 odst. 1, 2 a 3 a § 109 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 187/2006 Sb. žádost o nemocenské podává sám zaměstnanec, a to prostřednictvím svého ošetřujícího lékaře, který vystaví rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti a hlásí vznik i ukončení dočasné pracovní neschopnosti přímo okresní správě sociálního zabezpečení, zaměstnavatel je povinen po uplynutí 14

dní trvání dočasné pracovní neschopnosti zaslat České správě sociálního zabezpečení přílohu k žádosti o dávku, která obsahuje údaje potřebné pro posouzení nároku, výpočet a výplatu nemocenského.

34. Z uvedeného lze dovodit, že správní orgán I. stupně musel nejpozději po obdržení přílohy k žádosti o dávku dne 14. 10. 2020 a tedy před vyplacením dávky zjistit informaci o tom, že dle podkladů od zaměstnavatele (žalobkyně) pracovní poměr zaměstnance skončil již 21. 8. 2020, když přitom dle rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti I. díl ze dne 16. 9. 2020 byla jako zaměstnavatel zaměstnance uvedena žalobkyně, údaj o ukončení pracovního poměru zde nebyl vyznačen. Bylo proto povinností správního orgánu I. stupně tento rozpor vyhodnotit a vyjasnit.
35. Lze tak shrnout, že byt' je z hlediska hodnocení odpovědnosti žalobkyně podstatné její pochybení spočívající v nenahlášení ukončení pracovního poměru zaměstnance ve lhůtě dle § 94 odst. 1 zákona č. 187/2006 Sb., přistupují k tomu významně též výše uvedené skutečnosti spočívající v obdržení přílohy k žádosti o dávku správním orgánem I. stupně dne 14. 10. 2020, které mají vliv na hodnocení zavinění a příčinné souvislosti. Správní orgány se však těmito skutečnostmi vůbec nezabývaly. Tedy, skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění (§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.). S ohledem na tyto nedostatky ve zjišťování skutkového stavu neobstojí ani závěr žalovaného o tom, že žalobkyně zavinila a je odpovědná za vznik přeplatku na dávce nemocenského.
36. Žalobkyně rovněž výše uvedené namítala již v podaném odvolání, žalovaná se s touto námitkou v napadeném rozhodnutí vůbec nevypořádala. To způsobuje též nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.)
37. S ohledem na shora uvedené proto soud podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s.ř.s. zrušil napadené rozhodnutí bez nařízení jednání a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.).
38. V dalším řízení bude na žalované, aby ve smyslu výše uvedeného doplnila skutkový stav o zjištění týkající se obdržení přílohy k žádosti o dávku správním orgánem I. stupně dne 14. 10. 2020, kdy dle této přílohy pracovní poměr zaměstnance žalobkyně skončil již ke dni 21. 8. 2020. Žalovaná se na základě doplněného skutkového stavu bude znovu zabývat otázkou, zda byly splněny podmínky pro vznik odpovědnosti žalobkyně za vzniklý přeplatek na dávce nemocenského, ve světle výše uvedeného vyhodnotí otázky zavinění a příčinné souvislosti, vyjádří se k odvolací námitce žalobkyně. Právní názor vyslovený v tomto rozsudku žalovanou v dalším řízení zavazuje (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
39. O nákladech řízení soud rozhodl dle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobkyně byla ve věci samé úspěšná, a proto jí přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšné žalované. Náklady vynaložené žalobkyní představují náhradu nákladů právního zastoupení spočívající v odměně za dva úkony právní služby po 1 000 Kč, tedy celkem 2 000 Kč (§ 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, tj. převzetí právního zastoupení, písemné podání k soudu) a náhradu hotových výdajů po 300 Kč za jeden úkon, celkem 600 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Vyjádření ze dne 21. 3. 2023 soud nepovažuje za účelně vynaložený úkon, neboť žalobkyně je povinna důkazy, jichž se dovolává, připojit již k žalobě. Celková výše

nákladů řízení tedy činí částku 2 600 Kč a 21 % DPH ve výši 546 Kč, tedy celkem 3 146 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 23. května 2023

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.